

6. At første Pasfus af Forslagets § 4 bliver § 5.

7. At i denne nye § 5:

- a. Ordene „skulle kunne“ udgaae;
- b. Ordet „hos“ forandres til „i“;
- c. Efter „Indenrigsministeriet“ tilføies: „hos de danske Consuler paa de vigtigere Søpladser i Europa“;
- d. Ordene: „Politimestrene i de islandske Kjøbstæder“ forandres til: „Politieovrigheden i de 6 foransførte Havne i Island“.

8. At sidste Pasfus af Forslagets § 4 bliver § 6.

9. At i denne nye § 6:

- a. I første Linie efter Ordet „meddeles“ tilføies: „noget Skib“;
- b. Ordet „Paragraph“ forandres til „§ 4“;
- c. Ordene: „fra 1ste Januar 1855 af ethvert Skib“ forandres til: „der, hvad enten Skibet er“;
- d. Efter Ordet „Indhold“ tilføies: „forinden Passets Udlevering“;
- e. Udtrykkene: „1 Rd.“ forandres til „2 Rd.“;
- f. Foran Ordet: „Commercelæst“ indskydes Ordet: „dansk“ og efter „Commercelæst“ tilføies: „af Skibets Drægtighed“;
- g. Foran Ordet „Derimod“ indskydes følgende Sætning: „Drives der fra Skibet, efter dets Ankomst til Island, Handel umiddelbart med Indbyggerne, skal der derhos, foruden bemeldte Afgift, i den første Havn, som Skibet anløber for at drive saadan Handel, erlægges en Tillægsafgift af 1 Rd. 48 ø. pr. dansk Commercelæst af dets Drægtighed. Men, ligesom denne Tillægsafgift ikke bliver at erlægge, naar hele Ladningen sælges til de i Landet bosatte faste Kjøbmænd eller Commisshonnairer, saaledes skal den ei heller svares af de i Island etablerede faste Handlende, der fra deres Etablissementer lade Varer føre til andre autoriserede Steder og der drive Handel fra Skib directe med

Indbyggerne, ligesaa lidt som af de Skibe, der i Ballast gaae til Island for der at tilforhandle sig Heste eller andre levende Creaturer“.

h. At i sidste Punctum „førte“ forandres til „føre“.

10. At Lovforslagets § 5 udgaaer;

11. At iftedetfor Forslagets § 6 sættes følgende nye Paragraph, der bliver § 7:

„Forsaa vidt Skibet tilhører en Stat, hvori danske Skibe eller disses Ladninger ere underkastede højere Afgifter, end om de hørte hjemme i Staten selv, bestemmer Kongen, om og hvorvidt der, foruden de i foranstaaende § 6 nævnte Afgifter, skal til Statskassen svares en yderligere Afgift, som dog ikke kan overstige 10 Rd. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed.“

12. At efter Forslagets § 6 indføres en ny Paragraph, som bliver § 8 af følgende Indhold:

„Enhver Fremmed, som fra fremmed Sted gjør Handelsreiser til Island, skal, foruden islandsk Søpas, være forsynet med en Varefortegnelse, som nøagtigen angiver Ladningens Indhold, og hvis Rigtighed skal være attesteret af den danske Consul, eller, hvor ingen Consul er, af Øvrigheden paa Stedet, ligesom og med behørigte Bewiser for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet afsejler, eller blandt Mandskabet, hvilke Bewisers Rigtighed ligeledes skulle være attesterede af den danske Consul eller Øvrighed paa Stedet. For hver Klasse af disse Attestationer, saavel som for den i § 4 ommeldte Attestation, tilkommer der den danske Consul 6 Rsk. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed. En saadan Varefortegnelse skulle ligeledes de Skibe medbringe, der i Genhold til denne Lovs § 2 ville drive Handel med de af samme til Island opførte Varer.“

For Skibe, som fra indenlandsk Toldsted udgaae til Island, træder udgaaende Toldseddel iftedetfor Varefortegnelsen, hvorimod danske Skibe, som fra fremmed Sted selle til